

La fe del convers

EFE

Gotzone Mora és expulsada de la llotja de convidats del Congrés dels Diputats poc després d'haver increpat José Luis Rodríguez Zapatero. Era el 6 de juny del 2006.

Ara fa tot just un any i mig, Francesc Camps va nomenar secretària autonòmica d'Immigració i Ciutadania l'exsocialista basca Gotzone Mora. Bona part del temps, però, Mora el dedica a parlar sobre temes aliens al càrrec... I tot sovint ho fa en tertúlies televisives i radiofòniques, on practica una apologia sense límits dels postulats del PP

On vius?
—A Gotzone Mora, 7.
No és cap conversa fictícia, això. El propassat 22 de desembre, el dia de la loteria de Nadal, Gotzone Mora inaugurava oficialment el carrer que porta el seu nom a Torrevella (Baix Segura). L'alcalde de la localitat, el popular Pedro Ángel Hernández Mateo, omplia d'orgull la famosa exprofessora de sociologia a la Universitat del País Basc i exregidora del PSE-PSOE a Getxo (Biscaia).

Un tracte reverencial que no ve de nou. El PP valencià branda ostensiblement la imatge de Mora, amenaçada de fa més d'una dècada pel terrorisme d'ETA. El juliol del 2007 Francesc Camps va nomenar-la secretària autonòmica d'Im-

migració i Ciutadania —amb rang de viceconsellera— al si del departament que comanda Rafael Blasco, exmembre del Front Revolucionari Antifeixista i Patriota (FRAP) i del PSPV-PSOE, un equilibrista que ha estat conseller amb tots els presidents de la Generalitat Valenciana... I n'hi van quatre.

El gest tenia un cert valor simbòlic. Per bé que Maria de los Ángeles Mora Temprano —nom de pila de la protagonista— feia temps que criticava sense embuts la tasca de José Luis Rodríguez Zapatero i de Patxi López, sobretot en allò que tenia a veure amb el frustrat procés de pau, fins als comicis municipals del 2007 no abandonà l'acta de regidora, moment en què també deixà vacant la seua plaça de

professora al campus de Leioa. A ulls de Camps era, doncs, “una rival política”, i l'ofertament de treballar de bracet seu podia semblar una jugada a l'estil Sarkozy. Dos mesos abans de situar Mora al segon graó de l'administració valenciana, el nou president francès havia convertit en alts càrrecs personalitats molt relacionades amb l'esquerra, com ara els magribins Fadela Amara o Eric Besson.

La virtualitat del gest, però, era relativa. Gotzone Mora ja havia estat expulsada de la llotja de convidats del Congrés dels Diputats després que, durant la sessió plenària del 6 de juny del 2006 —el 6 del 6 del 6—, aplaudira les intervencions dels conservadors i escridassara Rodríguez Zapatero mentre aquest parlava a la trona sobre el procés de pau i defensava Patxi López “i tots els companys del PSE”.

—En nom de qui parles? Jo també sóc del PSE! —va cridar Mora.

És prohibit de significar-se en favor dels uns o dels altres, a la part reservada al públic, i la vehemència de l'encara regidora socialista va obligar els funcionaris a desallotjar-la de l'hemicicle. La imatge, reproduïda a tot de diaris i televisions, deixava clar que la relació entre ella i els seus companys de partit calia jugar-la en pretètit imperfecte.

Quatre mesos abans, Mora ja havia abandonat el Palau de Congressos de València, en plena celebració del III Congrés Internacional de Víctimes del Terrorisme, quan començava la intervenció de l'aleshores alt comissionat de les víctimes, Gregorio Peces Barba. La disconformitat amb el procés de negociació emprès pel PSOE amb l'entorn d'ETA va dur-la als passadissos del recinte, en una altra imatge que va fer fama.

L'endemà de l'expulsió de l'hemicicle de la carrera de San Jerónimo, el seu partit va demanar-li que abandonara la militància, però ella va estimar-se més no fer-ho. I no sols això: va demanar el vot pel PP a les eleccions autonòmiques i municipals del 2007, així com també a les estatals del 2008. Dues setmanes després del 9M, el dia 20, el PSOE l'expulsava, i Mora, encara sorpresa, declarava que la mesura s'havia pres “amb nocturnitat, premeditació i traïdoria.”

La més antiZapatero. No hi ha res ni ningú més antiZapatero que ella. Per tant, la seua figura encaixa a la perfecció al PP valencià, un partit transvestit en

Segons Gotzone Mora, “Camps està per damunt de la dreta i de l’esquerra”

oposició fèrria contra “Madrid”, des que el lleonès va fer-se amb la presidència de l’estat. Mora, per exemple, va considerar que les autonòmiques i municipals del 2007 no eren unes “eleccions normals”, sinó un “referèndum” sobre la política defensada pel president espanyol. Tres dies abans de celebrar-se els comicis, Mora assistí a un míting del PP celebrat a Almendralejo (Badajoz), on va demanar el vot pel candidat popular a la Junta extremeña, Carlos Floriano. El lloc no era casual, ja que es tractava de la terra on havia governat Juan Carlos Rodríguez Ibarra i on aleshores manava –com ara– un altre socialista poc amic de “nacionalismes i federalismes diversos”, Guillermo Fernández Vara. No importava gaire: Mora hi va esmerçar tots els esforços, com setmanes abans havia fet a pobles de Còrdova i a Algesires (Cadis).

Aquells dies de campanya va expressar que “els partits de dreta defensen coses de l’estat del benestar que abans eren exclusives de la socialdemocràcia.” Els mesos següents, que van conduir a la cita del 9M, va fer saber que “el pensament d’esquerres és favorable a l’alternança” i que “la continuïtat al poder durant molts anys provoca la corrupció.” Zapatero tan sols acumulava una legislatura al càrrec.

Mora ha criticat obertament la creació d’Unión, Progreso y Democracia (UPyD), el partit liderat per Rosa Díez i que compta, entre els seus principals suports, amb el del filòsof i escriptor Fernando Savater. “S’aprofiten de la feina que hem fet a ¡Basta Ya! per pispar vots al PP”, va etzibar Mora quan encara tenia carnet socialista.

Les acusacions, en tot cas, han anat més enllà: “Aquest tipus d’iniciatives [UPyD] impedeixen que la democràcia es manifeste plenament”, ha dit, a més d’assegurar que “el PP és l’únic partit que garanteix la pervivència de la unitat constitucional d’Espanya” i d’advertir Rosa Díez que “algun dia haurà de retre comptes davant els ciutadans.”

En canvi, amb motiu de les eleccions catalanes del 2006, no va tenir inconvenient a donar suport a Ciutadans, fins al punt d’assistir a la presentació de la candidatura al Parlament i de sonar com a alcaldable a Madrid als comicis del

2007, una aposta que al final no es va materialitzar. Gotzone Mora ja tenia clar que el seu futur, en tots els sentits, passava pel partit de la gavina.

Gavina al coratge. Aquest és el guardó que anualment entreguen els populars d’Algesires –“la meua segona terra”, en paraules de Mora– i que el 2007 anà a raure a les seues mans. En el discurs d’agraïment, la futura secretària autonòmica valenciana condemnà el “procés de cessió” i “la pau d’Otegi i Zapatero”, una pau “que no vull que fructifiqui”.

Fet i fet, Gotzone Mora ja treballava a les ordres del PP. El 16 de maig del 2005, la presidenta de la Comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre –“això sí que és tarannà!”, va exclamar Mora–, la nomenava presidenta del Foro Regional para la Inmigración, un òrgan consultiu autonòmic creat el 1998. Aguirre la contractava argüint els coneixements en la matèria de la professora universitària, que havia centrat els seus estudis en els moviments migratoris. El març del 2007, dins del seu particular estira-i-arrotonsa, l’alcalde de Madrid, Alberto Ruiz-Gallardón, feia Mora membre de la Comissió Permanent del Foro Madrid de Diálogo y Convivencia, dependent del consistori.

I arribà Camps, una persona que, a parer de Gotzone Mora, “està per damunt de la dreta i de l’esquerra.” El juliol del 2007, a la presentació oficial del seu fitxatge, i com si fóra un futbolista estrella que renega d’un equip anterior, la protagonista afirmava que estava “completament separada del PSOE.” En realitat, mantenia el carnet de militant i no se’n deslligaria fins vuit mesos més tard, després que l’expulsaren amb “nocturnitat, premeditació i traïdoria.”

Amic Camps? Malgrat tot, la relació entre l’un i l’altra no és estreta. No hi ha tibantors, però Camps sap que la figura de Mora no transcendeix tant com s’imaginava. Per acabar-ho d’adobar, el canvi de to de Rajoy en la lluita antiterrorista no ajuda a vantar-se de l’“adquisició”, sobretot perquè –coses de la política– potser ara Mora se sent més propera als posicionaments defensats per Rosa Díez que no als del mateix Rajoy.

EFE

En l’any i mig que comparteixen administració, Camps tan sols ha lloat Mora en públic el mes passat, durant l’acte de commemoració del 60è aniversari de la declaració dels Drets Humans, quan va dir que tant ella com Niurka Montalvo –la cubana que ocupa la secretaria autonòmica d’Esports– coneixen de primera mà què significa ser “víctima de la manca de drets humans.”

La molèstia de Camps podria provenir, igualment, de l’atapeïda agenda de Mora. I no per culpa dels actes oficials, precisament. Ans al contrari, l’exsocialista freqüenta tot de tertúlies a les emissores de televisió digital terrestre (TDT) més ultraconservadores: Popular TV, Libertad Digital TV i Intereconomía TV acostumen a comptar amb la seua presència. I no sols això: també participa amb assiduïtat a programes de la COPE com ara *La linterna* –presentat per César Vidal– i publica articles d’opinió a *El Mundo* i a l’ultracatòlic setmanari *Alba*. Mitjans que volen la presència de Gotzone Mora pel morbós ingredient exsocialista –com d’altres conviden Jorge Vestrynge o Joaquín Calomarde– però que, darrerament, es mostren bel·ligerants amb la “tèbia” oposició patrocinada per Rajoy, unes crítiques que de moment no ocupen Mora. De moment.

De conferència en conferència. L’agenda de la secretària autonòmica va

Mora, al seu despatx de secretària autonòmica d'Immigració i Ciutadania, càrrec al qual accedí el juliol del 2007 a proposta de Francesc Camps.

farçada, d'altra banda, de conferències de tota classe i condició. Des que fou nomenada personal de la Generalitat, en més d'una vintena d'ocasions aquestes xerrades no han tingut a veure amb el seu negociat. Repassem-ne algunes.

La vespra de ser designada secretària pel Consell, Gotzone Mora pronunciava a Cadis una xerrada sobre "La Constitució del 1978 des del País Basc. Una reflexió 29 anys després". El 3 d'octubre del 2007 presidí a Ènguera (Canal de Navarres) una missa en honor a la mare de Déu de Fàtima, i el 4 d'octubre, a Oriola (Baix Segura), participà a unes jornades al voltant de "La legislació penal democràtica per a la derrota del terrorisme", on va parlar sobre "Societat civil i terrorisme". El 9 de novembre del mateix any, a Saragossa i dins de les I Jornades Catòlics i Vida Pública, Gotzone Mora va fer la conferència inaugural. I el 12 de desembre, a l'hotel Les Rotes de Dénia (Marina Alta), en les Jornades sobre Terrorisme ofertes per la Fundació Lex Fórum –ella en formava part del comitè organitzador–, va dir la seua sobre "La vulneració de la Constitució espanyola des dels nacionalismes perifèrics: el cas basc".

El tarannà de Mora supera tot límit: es veié la vespra de la nit de Nadal a la COPE

Ja el 2008, el 10 de gener, i en aquest cas a Vinaròs (Baix Maestrat), en un acte del PP local, va reincidir sobre "La vulneració de la Constitució del 1978". El dia 24, a Paterna (Horta), va participar en la inauguració del centre polivalent Valentín Hernández, sufragat per l'ajuntament, on va parlar del "trencament d'Espanya", a més de defensar el transvasament de l'Ebre i de demanar el vot "pel partit que treballa millor". Quedava un mes i escaig pels comicis del 9M, i a la regidora del Compromís pel País Valencià al municipi, Loles Ripoll, l'acte en qüestió li semblà un "mítging propi de l'extrema dreta". Encara al gener, el dia 30, la seu del PP de Novelda va acollir una xerrada sobre "nacionalismes" impartida per Gotzone Mora.

El 5 de febrer, a Calp (Marina Baixa), la secretària autonòmica parlà sobre "Estat, ciutadania i Constitució del 1978: s'acompleix la norma bàsica del nostre país?". Ho feu a la seu municipal del PP. Dies després, a Sant Antoni (Eivissa), va ser el centre d'atenció de la trobada de centres valencians celebrada en un local cedit per l'Ajuntament. Va lloar "el valencianisme que sempre demostren els valencians, a tothora", i va anunciar que el mes de març votaria PP, "perquè Espanya necessita un canvi". També defensà el contracte d'integració pels immigrants que aleshores proposava Rajoy i es preguntà si a Espanya hi havia "17 estats".

A l'abril, un colp passades les eleccions on revalidaria mandat Zapatero –qui, en opinió seua, "instrumentalitzà l'assassinat del regidor Isaías Carrasco", a fi de vèncer a les urnes–, Mora va fer un parell d'intervencions "fora de programa": el dia 20 visità Asp (Vinalopó Mitjà) amb motiu del lliurament del XV Premi de narrativa curta per a escolars, i el 25, a Saragossa, va participar a les II Jornades de Solidaritat amb les Víctimes del Terrorisme: "Es respecta el model autonòmic emanat de la Constitució del 1978 o es planteja un canvi de model d'estat i de societat?", era el rocambolesc títol de la seua ponència.

El 8 de maig va intervenir a la II Jornada Universitària amb les Víctimes del Terrorisme, organitzada per la Universitat Cardenal Herrera –CEU a Montcada

(Horta). L'endemà, dia 9, va tocar un acte religiós a la universitat rival, la Catòlica Sant Vicent Màrtir, a València: se celebrava el I Encontre de Famílies Immigrants amb la Mare de Déu dels Desemparats. El 30 de maig, a Sogorb (Alt Palància), va parlar al voltant de la "Revisió de l'Espanya autonòmica, un cas concret: el País Basc", convidada per l'Asociación Navarro Reverter, amb visita inclosa a la vila. "Hi ha gent que continuem a la resistència i que lluitem perquè no es trenque Espanya. Camps ens brinda el suport del poble valencià per continuar resistint", va dir.

El 8 de novembre, a Còrdova, Mora va inaugurar les jornades "Joventut: *quo vadis?*", i el 16 del mateix mes, a Madrid, va formar part del "IX Congrés Déu a la Vida Pública": a la "noche joven" de divendres va establir una conversa directa amb els joves i amb la locutora de la COPE Cristina López Schlichting.

La il·lustríssima secretària autonòmica troba "totalitària" educació per a la ciutadania, i prega perquè "no ens roben els nostres fills!". A més, ha alertat sobre el risc de "bandejar una llengua que parlen centenars de milions de persones". I no ho deia per l'anglès.

Però el tarannà de Mora supera tots els límits. La vespra d'aquesta nit de Nadal, a *La linterna* de la COPE, va topar amb el cap d'informatius de la cadena, Ignacio Villa, que avala l'opció d'Aguirre per comptes de la de Rajoy. Mora va superar Villa per la dreta, de manera inversemblant, ja que va criticar la família del darrer assassinat per ETA, Inaxio Uría, que havia emès un comunicat on deia a la banda terrorista: "És així, com penseu alliberar Euskal Herria? Llançant pedres contra el el nostre propi terrat?" Villa va dir que "mai no criticarà una família víctima del terrorisme" i Mora va observar que callar era "fer el joc al nacionalisme". Villa, aleshores, va retreure-li el seu passat polític: "Jo no he de justificar el meu passat al govern basc." Un recordatori que Villa va repetir amb insistència en diverses ocasions i que va ferir Mora, col·laboradora del govern de coalició de PNB i PSE-PSOE. És la fe del convers.

Victor Maceda